31987L0101

L 42/43 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* 12.2.1987

DYREKTYWA RADY
z dnia 22 grudnia 1986 r.
zmieniająca dyrektywę 75/439/EWG w sprawie unieszkodliwiania olejów odpadowych

(87/101/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 100 i 235,

uwzględniając wniosek Komisji (1),

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego (2),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno–Społecznego (3),

a także mając na uwadze, co następuje:

dyrektywa Rady 75/439/EWG (4) przewiduje, że Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia bezpiecznego gromadzenia i unieszkodliwiania olejów odpadowych, zaś unieszkodliwianie to w możliwie największym stopniu przeprowadzane jest na zasadzie recyklingu (regeneracji i/lub spalania innego niż w celu zniszczenia);

regeneracja jest ogólnie najbardziej racjonalnym, z punktu widzenia oszczędzania energii, sposobem na ponowne wykorzystanie olejów odpadowych; w związku z powyższym przetworzenie na zasadzie regeneracji powinno być traktowane priorytetowo, jeżeli techniczne, ekonomiczne i organizacyjne ograniczenia na to pozwalają;

w obecnym stanie prawnym Wspólnoty Państwa Członkowskie mogą, z uwzględnieniem niektórych warunków, zakazać spalania olejów odpadowych na swoim terytorium; zmiana tego stanu prawnego nie jest celem niniejszej dyrektywy;

podczas spalania olejów odpadowych powstają gazy spalinowe zawierające substancje, które mogą być szkodliwe dla środowiska, jeżeli ich stężenie podczas emisji jest zbyt wysokie; należy podjąć środki ustanawiające uzgodnienia w zakresie spalania olejów odpadowych;

pożądane jest zwiększenie skuteczności gromadzenia olejów odpadowych i zaostrzenie monitoringu w tym zakresie;

ze względu na szczególnie niebezpieczne właściwości polichlorowanych bifenyli (PCB) i trifenyli (PCT), uznaje się za konieczne zaostrzenie prawa wspólnotowego dotyczącego spalania lub regeneracji olejów odpadowych zanieczyszczonych tymi substancjami;

Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość, jednocześnie spełniając warunki Traktatu, podjęcia bardziej surowych środków w celu zapewnienia ochrony środowiska,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 75/439/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuły 1–6 otrzymują brzmienie:

„*Artykuł 1*

Dla celów niniejszej dyrektywy:

— »*oleje odpadowe*« oznaczają:

wszelkie, oparte na składnikach mineralnych, oleje smarownicze lub przemysłowe, które są już niezdatne do wykorzystania zgodnie z pierwotnym przeznaczeniem, w szczególności oleje do silników spalinowych i skrzyni biegów, a także mineralne oleje smarownicze, oleje do turbin i oleje hydrauliczne;

— »*unieszkodliwianie*« oznacza:

przetwarzanie lub niszczenie olejów odpadowych, a także ich składowanie na ziemi lub pod ziemią;

(1) Dz.U. C 58 z 6.3.1985, str. 3.
(2) Dz.U. C 255 z 13.10.1986, str. 269.
(3) Dz.U. C 330 z 20.12.1985, str. 32.
(4) Dz.U. L 194 z 25.7.1975, str. 23.

— »*przetwarzanie*« oznacza:

działania prowadzące do zapewnienia możliwości ponownego wykorzystania olejów odpadowych, czyli regenerację lub spalanie;

— »*regeneracja*« oznacza:

jakikolwiek proces, w którym oleje utlenione są produkowane w wyniku rafinacji olejów odpadowych, w szczególności przez usunięcie znajdujących się w nich zanieczyszczeń, produktów reakcji utleniania i domieszek;

— »*spalanie*« oznacza:

wykorzystanie olejów odpadowych jako paliwa wytwarzającego ciepło, odpowiednio odzyskiwane;

— »*gromadzenie*« oznacza:

jakiekolwiek działania, podczas których oleje odpadowe są zabierane od ich posiadaczy przez przedsiębiorstwa, które dokonują ich unieszkodliwienia.

Artykuł 2

Bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 78/319/EWG [1] Państwa Członkowskie podejmują niezbędne kroki w celu zagwarantowania gromadzenia i unieszkodliwiania olejów odpadowych, nie powodując przy tym jakichkolwiek możliwych do uniknięcia szkód dla człowieka i środowiska naturalnego.

Artykuł 3

1. Jeżeli techniczne, ekonomiczne i organizacyjne ograniczenia na to pozwalają, Państwa Członkowskie podejmują środki konieczne do nadania priorytetu przetwarzaniu olejów odpadowych przez ich regenerację.

2. Jeżeli oleje odpadowe nie podlegają regeneracji z uwagi na ograniczenia wymienione w ust. 1 powyżej, Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zagwarantowania spalania olejów odpadowych w warunkach możliwych do zaakceptowania z punktu widzenia ochrony środowiska i zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy, pod warunkiem że spalanie jest technicznie, ekonomicznie i organizacyjnie wykonalne.

3. Jeżeli oleje odpadowe nie są regenerowane ani spalane ze względu na ograniczenia wspomniane w ust. 1 i 2 powyżej, Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zagwarantowania ich bezpiecznego zniszczenia lub składowania.

Artykuł 4

Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu wprowadzenia zakazu:

a) wylewania olejów odpadowych do powierzchniowych wód śródlądowych, morskich wód terytorialnych i sieci kanalizacyjnych;

b) przechowywania lub wylewania olejów odpadowych w sposób zagrażający zanieczyszczeniem gleby lub jakiegokolwiek niekontrolowanego wylewania odpadów po ich przetworzeniu;

c) jakiegokolwiek przetwarzania olejów odpadowych powodującego zanieczyszczenie powietrza przekraczające poziom zalecany w istniejących przepisach.

Artykuł 5

1. Aby osiągnąć cele niniejszej dyrektywy i nie naruszając przepisów art. 2, Państwa Członkowskie przeprowadzają, gdzie konieczne, publiczne kampanie informacyjne i promocyjne, aby zapewnić jak najwłaściwsze przechowywanie i gromadzenie olejów odpadowych.

2. Jeżeli cele zdefiniowane w art. 2, 3 i 4 nie mogą być osiągnięte w inny sposób, Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, że jedno przedsiębiorstwo lub więcej gromadzi lub unieszkodliwia oleje odpadowe zebrane od właścicieli z obszaru przydzielonego mu przez właściwe organy.

3. Aby osiągnąć cele zdefiniowane w art. 2 i 4, Państwa Członkowskie mogą zdecydować o wyborze dowolnej metody przetwarzania olejów odpadowych, określonej w art. 3. W tym celu mogą one ustanowić odpowiednią kontrolę.

4. Aby zapewnić zgodność ze środkami podejmowanymi zgodnie z art. 4, każde przedsiębiorstwo, które gromadzi oleje odpadowe, musi podlegać rejestracji oraz odpowiedniemu nadzorowi właściwych władz państwowych, jeśli to możliwe, opartemu na systemie pozwoleń.

Artykuł 6

1. Dla zapewnienia zgodności ze środkami podejmowanymi zgodnie z art. 4, każde przedsiębiorstwo unieszkodliwiające oleje odpadowe musi uzyskać pozwolenie. Gdzie konieczne, pozwolenie takie jest przyznawane po sprawdzeniu instalacji.

2. Bez uszczerbku dla wymogów ustanowionych przepisami krajowymi i wspólnotowymi, pozwolenie może być przyznane przedsiębiorstwom regenerującym oleje odpadowe lub wykorzystującym je jako paliwo w innym celu niż przewiduje niniejsza dyrektywa tylko wówczas, jeżeli właściwy organ uzna, że podjęto wszystkie środki konieczne dla ochrony środowiska i zdrowia ludzi, wliczając w to także wykorzystanie najlepszej dostępnej technologii, o ile nie pociąga to za sobą nadmiernych kosztów.

Artykuł 7

W przypadkach regenerowania olejów odpadowych Państwa Członkowskie podejmują konieczne środki, aby zapewnić, że:

a) działania zakładu regeneracyjnego nie spowodują szkód w środowisku naturalnym, których da się uniknąć.

W tym celu Państwa Członkowskie zapewniają, że ryzyko związane z ilością odpadów po regeneracji oraz z ich toksycznymi i niebezpiecznymi właściwościami jest zredukowane do minimum, a także że odpady te są unieszkodliwiane zgodnie z art. 9 dyrektywy 78/319/EWG;

b) oleje utlenione otrzymywane w wyniku regeneracji nie tworzą toksycznych i niebezpiecznych odpadów zdefiniowanych w art. 1 lit. b) dyrektywy 78/319/EWG oraz nie zawierają polichlorowanych bifenyli i trifenyli w stężeniu przekraczającym wartości dopuszczalne ustanowione w art. 10.

Państwa Członkowskie informują Komisję o podjęciu takich środków. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja, w ciągu pięciu lat od daty ogłoszenia niniejszej dyrektywy, przedstawi Radzie sprawozdanie wraz z towarzyszącymi mu odpowiednimi wnioskami, jeżeli jest to konieczne.

Artykuł 8

1. Bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 84/360/EWG [2] i art. 3 ust. 1 niniejszej dyrektywy, w przypadkach wykorzystywania olejów odpadowych jako paliwa, Państwa Członkowskie podejmują środki konieczne w celu zagwarantowania, że działania zakładu nie spowodują znacznego zanieczyszczenia powietrza, w szczególności w wyniku emisji substancji wymienionych w Załączniku. W tym celu:

a) Państwa Członkowskie uznają, że w przypadkach spalania olejów w zakładach energetycznych o wydajności cieplnej 3 MW, w szczególności tych opartych na paliwach o niskiej wartości opałowej (LHV), są przestrzegane dopuszczalne wartości emisji określone w Załączniku.

Państwa Członkowskie mogą w dowolnym momencie ustalić normy surowsze niż te wskazane w Załączniku. Mogą również ustalić wartości dopuszczalne dla substancji i parametrów innych niż ujęte w Załączniku;

b) Państwa Członkowskie mogą podejmować takie środki, jakie uważają za konieczne w celu zapewnienia właściwej kontroli nad zakładami energetycznymi o wydajności cieplnej mniejszej niż 3 MW w oparciu o paliwa z niską wartością opałową (LHV).

Państwa Członkowskie informują Komisję o przyjętych środkach. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja, w ciągu pięciu lat od daty ogłoszenia niniejszej dyrektywy, przedstawi Radzie sprawozdanie wraz z towarzyszącymi odpowiednimi wnioskami, jeżeli jest to konieczne.

2. Państwa Członkowskie zapewniają ponadto, że:

a) pozostałości po spalaniu olejów odpadowych są unieszkodliwiane zgodnie z art. 9 dyrektywy 78/319/EWG;

b) oleje odpadowe wykorzystywane jako paliwo nie stanowią toksycznych lub niebezpiecznych odpadów zdefiniowanych w art. 1 lit. b) dyrektywy 78/319/EWG i nie zawierają PCB/PCT w stężeniu powyżej 50 ppm;

3. Przestrzeganie wartości dopuszczalnych określonych w Załączniku może być zapewnione zamiennie przez odpowiedni system kontroli stężenia zanieczyszczeń w olejach odpadowych, mieszankach odpadów oraz innych paliwach, przeznaczonych do spalania, po uwzględnieniu charakterystyki technicznej zakładu.

W przypadku zakładów, w których w wyniku ogrzewania produktów może dodatkowo zachodzić emisja substancji wymienionych w Załączniku, Państwa Członkowskie zapewniają, za pośrednictwem ustanowionego systemu kontroli, że ilości tych substancji podczas spalania olejów odpadowych nie przekraczają dopuszczalnych wartości ustalonych w Załączniku.

---

[1] Dz.U. L 84 z 31.3.1973, str. 43.
[2] Dz.U. L 188 z 16.7.1984, str. 10."

2) Artykuł 7 otrzymuje oznaczenie 9.

3) Skreśla się art. 8 i 9.

4) Dodaje się nowy art. 10 w brzmieniu:

„Artykuł 10

1. W czasie składowania i gromadzenia olejów odpadowych ich posiadacze oraz przedsiębiorstwa gromadzące te substancje nie mogą mieszać ich z PCB i PCT w znaczeniu dyrektywy 76/403/EWG [1] ani nie mogą ich łączyć z toksycznymi i niebezpiecznymi odpadami w rozumieniu dyrektywy 78/319/EWG.

2. Z wyjątkiem przypadków przewidzianych w ust. 3 przepisy dyrektywy 76/403/EWG mają zastosowanie do olejów odpadowych zawierających więcej niż 50 ppm substancji PCB/PCT.

Ponadto Państwa Członkowskie podejmują specjalne środki techniczne konieczne w celu zapewnienia, że jakiekolwiek oleje odpadowe zawierające PCB/PCT są unieszkodliwiane nie powodując działań szkodliwych dla człowieka lub środowiska naturalnego, dających się uniknąć.

3. Można zezwolić na regenerację olejów odpadowych zawierających PCB lub PCT, jeżeli procesy regeneracyjne umożliwią albo zniszczenie PCB lub PCT, albo zmniejszenie ich ilości w takim stopniu, iż ich zawartość w olejach zregenerowanych nie będzie przekraczała maksymalnych wartości dopuszczalnych, które w żadnym razie nie mogą być wyższe niż 50 ppm.

4. Metoda referencyjna pomiarów dla ustalenia zawartości PCB/PCT w olejach odpadowych zostaje ustalona przez Komisję po konsultacji z Komitetem ds. Dostosowania do Postępu Technicznego ustanowionym w art. 18 dyrektywy 78/319/EWG.

5. Oleje odpadowe zanieczyszczone substancjami uznanymi za toksyczne i niebezpieczne ustanowione w art. 1 lit. b) dyrektywy 78/319/EWG są unieszkodliwiane zgodnie z przepisami tej dyrektywy.

([1]) Dz.U. L 108 z 26.4.1976, str. 41."

5) Artykuł 10 otrzymuje oznaczenie 11.

6) Artykuł 11 otrzymuje oznaczenie 12 i otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12

Każde przedsiębiorstwo, które gromadzi, posiada i/lub unieszkodliwia oleje odpadowe, jest zobowiązane do udzielania właściwym organom na ich żądanie wszystkich informacji dotyczących gromadzenia i/lub unieszkodliwiania olejów odpadowych lub ich pozostałości.".

7) Artykuł 12 otrzymuje oznaczenie 13 i otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13

1. Przedsiębiorstwa określone w art. 6 są okresowo kontrolowane przez Państwa Członkowskie, w szczególności z punktu widzenia zgodności ich działania z warunkami udzielonych im pozwoleń.

2. Właściwe organy badają tendencje rozwoju technicznego i/lub ochrony środowiska w celu przeglądu, jeżeli konieczne, pozwoleń przyznanych przedsiębiorstwom zgodnie z niniejszą dyrektywą.".

8) Artykuły 13 i 14 otrzymują oznaczenia odpowiednio 14 i 15.

9) Dodaje się nowy art. 16 w brzmieniu:

„Artykuł 16

Państwa Członkowskie mogą, uwzględniając przepisy Traktatu, podjąć bardziej surowe środki związane z ochroną środowiska niż te przewidziane w niniejszej dyrektywie.

Środki takie mogą, zgodnie z tymi samymi przepisami, obejmować między innymi zakaz spalania olejów odpadowych.".

10) Artykuły 15 i 16 otrzymują odpowiednio oznaczenia 17 i 18.

11) Dodaje się Załącznik do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Państwa Członkowskie podejmą niezbędne środki w celu wykonania niniejszej dyrektywy od dnia 1 stycznia 1990 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Artykuł 3

Środki przyjęte przez Państwa Członkowskie zgodnie z niniejszą dyrektywą mogą być stopniowo stosowane do przedsiębiorstw określonych w art. 6 dyrektywy 75/439/EWG, istniejących podczas notyfikacji niniejszej dyrektywy przez siedem lat od daty tej notyfikacji ([1]).

Artykuł 4

Państwa Członkowskie przekażą Komisji treść podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa jest skierowana do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 grudnia 1986 r.

W imieniu Rady

G. SHAW

Przewodniczący

([1]) Niniejsza dyrektywa została notyfikowana Państwom Członkowskim dnia 13 stycznia 1987 r.

ZAŁĄCZNIK

Dopuszczalne wartości (1) emisji niektórych substancji powstałych w wyniku spalania olejów odpadowych w zakładach energetycznych o wydajności cieplnej co najmniej 3 MW i opartych na paliwie o niskiej wartości opałowej (LHV)

<table>
<tr><th>Substancja zanieczyszczająca</th><th colspan="3">Dopuszczalna wartość
mg/Nm^3</th></tr>
<tr><td>Cd</td><td colspan="3">0,5</td></tr>
<tr><td>Ni</td><td colspan="3">1</td></tr>
<tr><td></td><td>do wyboru: (2)</td><td>lub (2)</td><td></td></tr>
<tr><td>Cr</td><td rowspan="3">1,5</td><td>Cr</td><td rowspan="3">5</td></tr>
<tr><td>Cu</td><td>Cu</td></tr>
<tr><td>V</td><td>V</td></tr>
<tr><td>Pb</td><td>5</td><td>Pb</td></tr>
<tr><td>Cl (3)</td><td colspan="3">100</td></tr>
<tr><td>F (4)</td><td colspan="3">5</td></tr>
<tr><td>SO_2 (5)</td><td colspan="3">–</td></tr>
<tr><td>Pyły (ogółem) (5)</td><td colspan="3">–</td></tr>
</table>

(1) Wartości dopuszczalne, których nie wolno przekraczać podczas spalania olejów odpadowych, wskazują na stężenie masy emisji wyżej wymienionych substancji w gazach spalinowych, przy założeniu objętości gazów spalinowych mierzonej w stanie normalnym (273 K, 1 013 hPa), po wytrąceniu pary wodnej i przy 3 % zawartości tlenu w objętości gazów spalinowych. W przypadku art. 8 ust. 3 akapit drugi, zawartość tlenu będzie odpowiadać zawartości występującej w normalnych warunkach odpowiadających poszczególnym procesom.

(2) Wybór opcji do zastosowania w ich krajach należy do decyzji Państw Członkowskich.

(3) Nieorganiczne lotne związki chloru przedstawione w postaci chlorowodoru.

(4) Nieorganiczne lotne związki fluoru przedstawione w postaci fluorowodoru.

(5) Nie jest możliwe określenie dopuszczalnych norm tych substancji na tym etapie. Państwa Członkowskie niezależnie ustalą normy dotyczące emisji tych substancji z uwzględnieniem wymogów dyrektywy 80/779/EWG (Dz.U. L 229 z 30.8.1980, str. 30).